

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.02.1960, sp. zn. 7 Tz 3/60, ECLI:CZ:NS:1960:7.TZ.3.1960.1

Číslo: 43/1960

Právní věta: Pri rozhodovaní, či má byť obnova povolená, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhnutý dôkaz je dôkazom novým, súdu predtým neznámym a či okrem toho na základe neho by mohlo dôjsť v naznačených smeroch k inému rozhodnutiu veci. Musí preto pre potreby rozhodnutia tejto otázky hodnotiť navrhnuté dôkazy. Toto hodnotenie ale nemôže presahovať rámec zistenia, či navrhnutý dôkaz sám, alebo v spojení s už vykonaným dokazovaním by mohol privodiť v naznačených smeroch iné rozhodnutie.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 26.02.1960

Spisová značka: 7 Tz 3/60

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dokazování, Obnova řízení, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení

Předpisy: 86/1950 Sb. § 245 64/1956 Sb. § 2

§ 296

§ 300

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1960 sb. rozh.

Pri rozhodovaní, či má byť obnova povolená, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhnutý dôkaz je dôkazom novým, súdu predtým neznámym a či okrem toho na základe neho by mohlo dôjsť v naznačených smeroch k inému rozhodnutiu veci. Musí preto pre potreby rozhodnutia tejto otázky hodnotiť navrhnuté dôkazy. Toto hodnotenie ale nemôže presahovať rámec zistenia, či navrhnutý dôkaz sám, alebo v spojení s už vykonaným dokazovaním by mohol privodiť v naznačených smeroch iné rozhodnutie.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 26. februára 1960, sp. zn. 7 Tz 3/60.)

Obvinená bola uznaná vinnou, že z pokladne ZV ROH n. p. Obnova v Žiline si privlastnila peniaze v sume okolo 2000,- Kčs, ktoré patrili odborovej organizácii, a bola odsúdená na trest odňatia slobody. Návrh na obnovu, v ktorom odsúdená navrhovala vykonať dva dôkazy, ktorými by bola v podstate

vyvrátená jej vina trestným činom rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 245 odst. 1 písm. b) tr. zák. bol prejednaný na verejnom zasadnutí.

Ľudový súd v Žiline zamietol návrh odsúdenej na obnovu konaniu.

Krajský súd v Žiline zamietol sťažnosť odsúdenej podanú proti rozhodnutiu ľudového súdu.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline a nariadil mu, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenie:

Odsúdená vo svojom návrhu uviedla dva nové dôkazy:

1. výsluch svedka A. na túto skutočnosť, že 1000,- Kčs, ktoré vrátila do pokladne, nemohla spreneveriť, lebo tieto podľa vedomosti tohto svedka boli už dávnejšie vypožičané z pokladnice ZV ROH podniku, na čo ale zabudla v základnom trestnom konaní poukázať a viesť dôkazy.

2. pokladničný doklad nato, že vydala svedkovi B. 17. 12. 1957 členské známky ROH za 524,- Kčs, protihodnota týchto ale nebola zavedená do denníku.

Išlo nepochybne o okolnosti, ktoré v základnom konaní neboli súdu známe a ktoré sa týkajú podstaty rozhodovanej veci, lebo obvinená bola uznaná vinnou, že z pokladnice ZV ROH n. p. Obnova v Žiline si privlastnila peniaze v sume okolo 2000,- Kčs, ktoré patrili odborovej organizácii. Ak by bolo preto dokázané, že uvedené peniaze v sume 1000,- Kčs boli vydané na účely podniku, nemohla by byť v tejto okolnosti zistená vina obvinenej a podobne bolo by treba uvažovať aj v prípade pravdivosti tvrdenia čo do vydaných členských známok. Išlo preto súčasne aj o také okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne aj o priznanom nároku poškodeného na náhradu škody.

Podľa § 300 ods. 2 písm. a) tr. por. povolí sa obnova právoplatným rozsudkom skončeného trestného stíhania, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o priznanom nároku poškodeného na náhradu škody.

Pri rozhodovaní, či má byť obnova povolená, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhnutý dôkaz je dôkazom novým, súdu predtým neznámym a či okrem toho na základe neho by mohlo dôjsť v naznačených smeroch k inému rozhodnutiu veci. Musí preto pre potreby rozhodnutia tejto otázky hodnotiť navrhnuté dôkazy. Toto hodnotenie ale nemôže presahovať rámec, uvedený v citovanom zákonom ustanovení, teda rámec zistenia, či navrhnutý dôkaz sám, alebo v spojení s už vykonaným dokazovaním by mohol privodiť v naznačených smeroch iné rozhodnutie veci. Nemôže preto súd skúmať navrhovaný dôkaz, z hľadiska konečného rozhodnutia veci. Nemôže preto ho hodnotiť už tak, ako hodnotí dôkazy súd pre svoje konečné rozhodnutie, lebo k správne a spravodlivému hodnoteniu vykonaného dokazovania pre účely meritórneho rozhodnutia vo veci samej, môže dôjsť len po vykonaní hlavného pojednávania, kde výsluchom svedkov, obžalovaného a vykonaní listinných dôkazov sa dajú vysvetliť a odstrániť prípadné pochybnosti a utvrdiť, či ide o dôkaz skutočne vierohodný a prijateľný, alebo nie. Preto pri konaní o povolení obnovy je úlohou súdu zistiť len to, či ide o dôkaz predtým súdu neznámy a či ten podľa svojho obsahu sa vzťahuje na dôležité okolnosti, ktoré by mohli privodiť preto iné rozhodnutie vo veci.

V súdenom prípade ale ako ľudový, tak aj krajský súd bez toho, aby navrhovaných svedkov na nesporne nové okolnosti vypočuli a tak mali podklad na posúdenie obsahu ich výpovedí, zamietli návrh odsúdenej na obnovu trestného konania. Oba sudy odôvodnili toto rozhodnutie poukazovaním na predchádzajúce zistenia vynesených rozsudkov, ktoré miestami opravovali, a vyslovili domnienku, že za takých okolností, ak sú uvedené zistenia správne, nemôže byť návrh odsúdenej na obnovu

konania dôvodný. Pritom prehliadli, že súd sa nemôže opierať o domnienky, ani o predpoklady, ale musí sa opierať len o výsledky vykonaného dokazovania, ktoré vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 7 tr. por. musí byť vždy úplné a všetky rozhodujúce okolnosti vyčerpávajúce. Návrh odsúdenej smeroval práve na dokázanie toho, že na základe nového dôkazu sa dá zistiť, že predchádzajúce zistenia súdov neboli správne a úplné a že to môže privodiť iné rozhodnutie čo do viny a čo do povinnosti nahradiť škodu poškodeného. Mali preto súdy rozhodovať o návrhu na povolenie obnovy až potom, keby boli výsluchom navrhovaných svedkov zistili oprávnenosť tvrdenej dôvodnosti týchto dôkazov, čo do odôvodnenia iného rozhodnutia vo veci.

Ak ľudový súd nekonal podľa uvedených zásad, ale bez overenia si správnosti o dôvodnosti navrhovaných nových dôkazov návrh na obnovu zamietol, mal krajský súd na sťažnosť obvinenej túto chybu napraviť. Krajský súd ale tak neurobil, ale pokračoval v chybe ľudového súdu a tým porušil zákon v ustanovení § 304 tr. por. Bolo preto treba zistiť, že sťažnosť pre porušenie zákona podaná predsedom Najvyššieho súdu je dôvodná a na základe tejto napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zrušiť a tomu súdu nariadiť, aby o sťažnosti obvinenej znovu konal a rozhodol. Pritom krajský súd bude viazaný právnym názorom v tomto rozhodnutí vysloveným [§ 296 ods. 4 písm. a) tr. por.].